

PARAULES AMB MOTIU DEL DIA NACIONAL DE LETÒNIA I DE L'OBERTURA DEL CONSOLAT HONORARI A BARCELONA

Barcelona, 28 de novembre de 2007

Moltes gràcies i molt bona nit. Excel·lentíssim senyor ambaixador, subsecretària d'estat del Ministeri d'Assumptes Exteriors de la República de Letònia, honorable cònsol de la República de Letònia, membres del cos consular de Barcelona, em complau enormement acompanyar-los aquest vespre en l'acte d'obertura del Consolat de Letònia a Barcelona i al mateix temps a la celebració de la diada nacional del seu país. Els agraeixo la invitació i l'oportunitat a més a més d'adreçar-los unes paraules.

El vaixell que hi ha aquí inspira per força la mar. És inevitable que el lloc on som recordi la mar pertot arreu. I això, en entrar, m'ha recordat un article que vaig escriure l'any 90 després d'una visita a Letònia. De fet, vaig visitar Lituània, Letònia i Estònia en un moment apassionant de la història de tots tres països, que van pertànyer a l'antiga Unió Soviètica. L'article es titulava "El Bàltic, un mar gèlid en plena ebullició".

Vaig visitar Letònia, vaig conèixer Riga, em vaig enamorar de la capital de Letònia, que a més a més té trets comuns des del punt de vista arquitectònic tant amb Catalunya com en aquest cas, si m'ho permeten, amb la meua ciutat, amb Reus, des del punt de vista del modernisme. I d'alguna manera sempre et queden aquells amors que tens vers els països o les ciutats, que et queden en un racó del subconscient i que de tant en tant vas recordant.

És evident, doncs, que aquell era, des del punt de vista d'un polític català que creia, o que creu, en determinades coses, un moment apassionant de la seva història, i evidentment en aquell moment sentíem una sana enveja. Bé, en qualsevol cas, la història ha continuat, tot plegat ha evolucionat moltíssim, en el cas de Letònia especialment, i el que és evident és que l'acte d'avui serveix

perquè el poble letó i el poble català estrenyin aquests llaços d'amistat i de comprensió mútua que en el fil de la història han anat existint.

És evident que Letònia i Catalunya són dos pobles amics, dos pobles que tenen una forta identitat cultural i també tenen una identitat lingüística pròpia. En el cas de Letònia reconeguda en tant que és un Estat; en el cas de Catalunya reconeguda, no prou, però sí reconeguda, per la força que té la nostra llengua.

També en àmbits diferents, en tant que Letònia és un Estat i Catalunya no ho és, totes dues tenen un compromís clar amb el que és la construcció europea, cadascuna des de la seva posició: Letònia, un estat membre de la Unió Europea des del maig de 2004; Catalunya, una nació que des de sempre –des de sempre– ha mirat políticament, culturalment i socialment cap a Europa, que ha ajudat a construir-la i que en aquest moment n'és un dels territoris potents des de molts punts de vista: econòmic, cultural i també social.

Per tant, de Catalunya estant, continuarem fent propostes i aportacions a aquest projecte comunitari i continuarem demanant que s'escolti la nostra veu, tan important i insubstituïble en el context europeu com qualsevol altra en aquest moment.

Per tant, parlem de dues realitats que són diferents, evidentment, però que coincideixen, segur, en la necessitat del diàleg, de compartir experiències i d'afavorir la comprensió mútua que necessita el procés de construcció de la Unió Europea.

Compartim, tots plegats, reptes. Compartim, per exemple, el d'avançar cap al progrés; compartim el d'avançar cap a la cohesió de les nostres respectives societats; compartim el d'obrir-nos i al mateix temps el de projectar-nos al món, perquè en definitiva és el que el món global ens reclama. Per tant, hi ha tot un seguit de desafiaments comuns que cada dia més tenen a veure amb la creació de sistemes de cooperació i de col·laboració.

Barcelona, si no m'equivoco, és la tercera capital del món en representació consular. Des del Parlament de Catalunya hem tingut sempre un especial interès a mantenir unes excel·lents relacions amb el cos consular, i mitjançant el cos consular també amb els respectius ambaixadors. Jo crec que aquesta és una

aposta de futur, en primer lloc perquè ens interessa explicar què és Catalunya, què fa el seu Parlament, ens interessa al mateix temps conèixer les realitats respectives de tots els països i ens interessa continuar essent una ciutat amb un cos consular potent. El cos consular, força present en aquest acte, compleix una funció molt important, cosa que jo vull aquí, públicament i amb tota la solemnitat, per mitjà del cònsol de Letònia, agrair a tots vostès. Per tant, la meva salutació especial.

Res més. Només em queda felicitar el senyor Xavier Vinyals; si m'ho permeten, l'amic Xavier Vinyals. Vull dir-los que, coneixent-lo, segur que farà una feinada, segur que la presència de Letònia a Catalunya serà una presència important, entre altres coses perquè moltes vegades podem representar causes molt justes, i segurament que les representem i a més a més ens ho creiem, però darrere les causes sempre hi ha d'haver persones, i sempre hi ha d'haver persones que facin les coses ben fetes. I no tinc cap dubte que en Xavier Vinyals és una persona que a més a més de creure en unes causes molt nobles, és d'aquelles persones que fa les coses ben fetes. Per tant, felicitats, Xavier.

Moltes gràcies, senyor ambaixador, senyora subsecretària d'estat, i moltes gràcies a tots vostès per compartir aquesta estona.

Bona nit.